

poniedziałek, 26.02.2024

26.02.2024 r. - Biskup Zbigniew Zieliński objął urząd Administratora Apostolskiego

Biskup Zbigniew Jan Zieliński urodził się 14 stycznia 1965 r. w Gdańsku, w pomorskiej gdańskiej rodzinie Ruperta i Teresy z domu Karczewskiej. Sakrament chrztu przyjął w parafii pw. Matki Bożej Nieustającej Pomocy w Gdańsku. Po ukończeniu szkoły podstawowej kontynuował naukę w gdańskim „Conradinum”. Po maturze, w 1985 roku rozpoczął studia filozoficzno-teologiczne w Gdańskim Seminarium Duchownym. 18 maja 1991 roku przyjął święcenia kapłańskie w konkatedralnej bazylice Mariackiej w Gdańsku z rąk biskupa Tadeusza Goćłowskiego.

Pracował jako wikariusz w parafii pw. Matki Bożej Bolesnej w Gdańsku (1991-1999). W latach 1991-93 pełnił funkcję kapelana Zakładu Karnego w Gdańsku-Przeróbce. W latach 1999-2000 był wikariuszem w parafii Archikatedralnej pw. Trójcy Świętej w Gdańsku-Oliwie. 9 czerwca 2000 roku otrzymał nominację na dyrektora Wydziału Duszpasterskiego Kurii Metropolitalnej Gdańskiej. Został włączony do Archidiecezjalnej Rady Duszpasterskiej i Komisji Głównej III Synodu Gdańskiego (2001).

W latach 1997-2004 współpracował z TVP Gdańsk oraz Radiem Plus. W roku 1999 uczestniczył w przygotowaniach pielgrzymki Jana Pawła II na Wybrzeże, a w roku 2000 był koordynatorem archidiecezjalnych obchodów Wielkiego Jubileuszu Wcielenia 2000 lat od narodzin Chrystusa. W latach 2001-2006 był odpowiedzialny za trwającą 6 lat Peregrynację Obrazu Chrystusa Miłosiernego. W latach 2000-2007 pełnił funkcję Archidiecezjalnego Koordynatora Fundacji „Dzieło Nowego Tysiąclecia”. W 2004 roku został mianowany proboszczem parafii pw. św. Michała Archanioła w Sopocie, a w roku 2007 dziekanem Dekanatu Sopot. Był także członkiem Rady Kapłańskiej i Kolegium Konsultorów Archidiecezji Gdańskiej.

Po uzyskaniu doktoratu na Wydziale Nauk Historycznych i Społecznych Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie rozpoczął pracę jako wykładowca teologii pastoralnej w Gdańskim Seminarium Duchownym (2002), a w roku akademickim 2004/2005 podjął wykłady z socjologii religii na Uniwersytecie Gdańskim.

W 2005 roku otrzymał godność kanonika Kapituły Archikatedralnej Gdańskiej. W 2007 roku został mianowany proboszczem parafii archikatedralnej pw. Trójcy Świętej w Gdańsku-Oliwie i dziekanem Dekanatu Gdańsk-Oliwa. Pełnił funkcję Duszpasterza Archidiecezjalnej Kościelnej Służby Mężczyzn „Semper Fidelis” i Diecezjalnego Duszpasterza Pracowników Gospodarki Leśnej i Myśliwych. W 2007 roku otrzymał od papieża Benedykta XVI godność Kapelana Jego Świątobliwości. 8 stycznia 2013 roku mianowany prepozytem Kapituły Archikatedralnej w Gdańsku-Oliwie.

27 października 2014 roku został mianowany proboszczem konkatedralnej bazyliki Mariackiej i parafii pw. Wniebowzięcia NMP w Gdańsku.

26 września 2015 roku Ojciec Święty Franciszek mianował go biskupem pomocniczym archidiecezji gdańskiej ze stolicą tytularną Medeli (obecnie na terenie Tunezji). Święcenia biskupie otrzymał 24 października 2015 roku w bazylice archikatedralnej pw. Trójcy Świętej w Gdańsku-Oliwie. Udzielił mu ich Stawoj Leszek Głódź arcybiskup metropolita gdański w asyście arcybiskupa Celestino Migliore nuncjusza apostolskiego w Polsce i Tadeusza Goćłowskiego arcybiskupa seniora gdańskiego. Jako zawołanie biskupie przyjął słowa „Ut unum sint” (Aby byli jedno).

10 marca 2022 roku papież Franciszek przeniósł go na urząd biskupa koadiutora diecezji koszalińsko-kołobrzeskiej, który objął 16 marca 2022 roku. 2 lutego 2023 roku, po przyjęciu przez papieża rezygnacji biskupa Edwarda Dajczaka, objął kanonicznie urząd biskupa diecezjalnego. Ingres do katedry pw. Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny w Koszalinie odbył 4 marca 2023 roku, a dzień później do bazyliki konkatedralnej Wniebowzięcia Najświętszej Maryi Panny w Kołobrzegu.

8 maja 2022 r. odznaczony Orderem Świętego Stanisława I klasy przez Wielką Narodową Kapitułę Świętego Stanisława w Polsce.

W 2022 roku był współkonsekratorem podczas sakry biskupa Piotra Przyborka biskupa pomocniczego archidiecezji gdańskiej.

24 lutego 2024 roku ogłoszony administratorem apostolskim sede vacante archidiecezji szczecińsko-kamieńskiej.

W Konferencji Episkopatu Polski:

18 listopada 2021 roku, podczas 390. Zebrania Plenarnego KEP na Jasnej Górze, wybrany na członka Rady ds. Społecznych Konferencji Episkopatu Polski, a na spotkaniu Rady w dniu 17 stycznia 2022 roku wybrany jej sekretarzem.

20 listopada 2023 roku, podczas 396. Zebrania Plenarnego KEP, wybrany na członka Komisji Rewizyjnej KEP.

Opis herbu biskupa Zbigniewa Zielińskiego

Pośrodku herbu widnieje krzyż w kształcie kotwicy. Symbol ten ma przypominać, że krzyż Chrystusa jest źródłem niezawodnej nadziei. Kotwica jest symbolem stabilności, a więc mocnego trwania w wierze oraz symbolem bezpieczeństwa, zakotwiczenia w bezpiecznym porcie, co z kolei stanowi podłoże do budowania międzyludzkiej jedności.

Pod kotwicą zostały umieszczone dwa szczególne znaki. Wiosło odnosi się bezpośrednio do Świętego Wojciecha, Patrona, który do Prus podróżował łodzią po Wiśle, aby głosić Ewangelię Pomorzanom. To podczas tamtej misji jeden z pogan uderzył biskupa Wojciecha wiosłem w plecy. W tym sensie wiosło stało się narzędziem męki. Ból i cierpienie poniesione ze względu na prawdę oraz dla Ewangelii prowadzą do jeszcze większego poświęcenia i autentycznego świadectwa o Chrystusie. Wiosło w ręku biskupa Wojciecha stało się wreszcie laską biskupią, pastorałem – symbolem Kościoła zgromadzonego wokół niego. Zatem drugi symbol, pastorał, jest znakiem ojcowskiej troski o owczarnię. Biskup jest pasterzem, jest przewodnikiem prowadzącym swą trzodę do bezpiecznego portu zbawienia. Wiosło i pastorał stają się więc symbolami wysiłku i duchowej pracy, ciągłego wypływania na głębie.

Powyżej zostały umieszczone trzy lilie. Lilia jest symbolem piękna i czystości. Nawiązuje do Najświętszej Maryi Panny, czczonej jako Stella Maris – Gwiazda Morza, która jest przewodniczką w spokojnym żeglowaniu. Kształt lilii przypomina kompas wskazujący drogę. Trzy lilie są ponadto symbolem Trójcy Świętej, opieki Boga Trójjedynego nad nami.

Tłem herbu są dwa kolory: niebieski i czerwony. Kolor niebieski kieruje nasz wzrok ku niebu, ku wiecznej szczęśliwości. Jest symbolem cierpliwości i opanowania, gdy niebieskie fale morskie są spokojne oraz dynamizmu, gdy się wznoszą. Wskazuje na nadzieję i przypomina, że przyszłość jest w rękach Boga. Kolor czerwony symbolizuje natomiast miłość, oddanie i ofiarę. To z miłości do Boga i do Kościoła Święty Wojciech poniósł śmierć męczeńską. To z jego poświęcenia zrodziła się wiara tutejszego ludu, która od wieków umacnia się poprzez postugę Kościoła; żywa wiara mieszkańców Pomorza, Kaszub, Wielkopolski i powojennych przybyszów ze wschodnich rubieży Polski, którzy wyznają Boga, zachowując święte tradycje naszego regionu. Kolor czerwony to także przypomnienie o asystencji Ducha Świętego wpisanej w postugę pasterską Kościoła.

